

«Παρεμβαίνοντες...»

Ειρήνη - Σταυρός - Θυσία

Σὲ μία ἐποχὴ ποὺ γινόμαστε συνεχῶς μάρτυρες πολέμων μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμφυλίων πολέμων ἐντὸς τῶν ἐθνῶν, ἡ **Εἰρήνη** φαίνεται ἀνθρωπίνως ἀνέφικτος.

● **Γ**ιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανούς, ἡ ἀπόκτηση τῆς **Εἰρήνης** εἶναι πάγιο αἴτημα στὶς κοινὲς προσευχὲς μας. **Ἡ** Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου σὲ πολλὰ σημεία παρακαλεῖ τὸν Θεὸ νὰ χορηγήσει τὴν **Εἰρήνην**. Ὁ Ἱερεὺς προσεύχεται ἀκόμη καὶ γιὰ «**Ἄγγελον Εἰρήνης**, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν», καὶ ἐννοεῖ τὸν **Φύλακα Ἄγγελό** μας, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει χαρισθεῖ ἀπὸ τὴν στιγμή τοῦ Βαπτίσματός μας.

■ **Ἡ** προσωπικὴ ἀπόκτηση τῆς **Εἰρήνης** ἀρχίζει μὲ τὴν **Μετάνοια**, τὴν στιγμή ἐκείνη ποὺ **ἀλλάζει** ὁ νοῦς καὶ αποφασίζουμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ μονοπάτι πρὸς τὴν **πληρότητα**.

Ἦταν στὴν Θεία Λειτουργία παρακαλοῦμε «ὑπὲρ τῆς **Εἰρήνης** τοῦ σύμπαντος κόσμου», συνειδητοποιοῦμε ὅτι πρόκειται γιὰ **Οὐράνιο Δῶρο τῆς Χάριτος**, καὶ ὅτι ἡ **Εἰρήνη** αὐτὴ εἶναι πέρα ἀπὸ κάθε κατανόηση, ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ τὴν **ἐν Χριστῷ Εἰρήνην**. **Εἶναι** ἡ «**Εἰρήνη τοῦ Θεοῦ** ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα» (Φιλιπ. δ' 7).

● **Ἡ** ἀληθινὴ **Εἰρήνη** εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν **Σταυρικὴ Θυσία** τοῦ Χριστοῦ. **Θυσία** καὶ **Εἰρήνη** ἀλληλεξαρτῶνται.

Ἡ **Εἰρήνη** θὰ βασιλεύσει στὸν κόσμον μόνον ἂν ριζώσει στὶς ἀνθρώπινες καρδιές. **Τοῦτο** ὅμως ἀπαιτεῖ **Θυσία**. **Ἡ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου ἀρχίζει ἀπὸ τὸν καθ' ἓνα** μας προσωπικά.

Ἦλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὴν σημασία ποὺ ἔχει ἡ **Προσευχή**, ἡ **Νηστεία**, ἡ **Ἐλεημοσύνη** καὶ ἡ **Θεία Εὐχαριστία**, στὴν **σταυρικὴ πορεία** μας πρὸς τὸν Θεό.

Καὶ οἱ τέσσερις αὐτὲς θεωτικὲς πρακτικὲς βρίσκονται στὸν πυρῆνα τῆς **Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς**.

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

3.3.2024 ἐκ. ἡμ.,

† Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων

† Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου